

ויהי ביום השמיני - שמיני למלואים, הוא ר"ח ניסן, שהוקם המשכן בו ביום ונטל עשר עטרות השנויות בסדר עולם (פ"ז): רש"י

יום שמיני למלואים. בתורת כהנים. פירוש, אף על גב דקרא סתמא כתיב "ויהי ביום השמיני", ואין מפורש באיזה יום שמיני איירי, ואפשר שרוצה לומר ביום שמיני לחודש, על כרחך ביום שמיני למלואים, שכתוב בפרשה שלפניה (ח', ל"ג) "כי שבעת ימים ימלא את ידכם", ועליו קאי "ויהי ביום השמיני". ומפני שהוקשה אחר דלא היו המלואים רק שבעה ימים, הוי ליה למכתב 'ויהי אחר שבעת ימים ויקרא לאהרן ולבניו', שהרי יום השמיני אינו בכלל שבעת [ימי] המלואים, ולמה כתב "ביום השמיני", ותירץ כי ראש חודש ניסן היה, ונטל עשרה עטרות, ויום השמיני הזה הוא עיקר, ואי כתב 'אחר השבעת ימים', לא היה משמע שיום השמיני עיקר יותר מן ימי מלואים, לכך כתיב "ויהי ביום השמיני" לומר שזה יום השמיני הוא עיקר, והקדים לפני יום השמיני שבעת ימי המלואים, כדי שיהיו מתחנכים ביום השמיני, שהוא ראש חודש, ובו הוקם המשכן, ונטל עשרה עטרות, ולפיכך יש לו שם בפני עצמו שנקרא "יום השמיני", ואי כתב 'אחר השבעת [הימים]' לא היה שם בפני עצמו כלל ליום השמיני: **השנויות בסדר עולם.** ומייתי לה בפרק רבי עקיבא (שבת פ"ז:); ראשון למעשה בראשית, ראשון לנשיאים, ראשון לכהונה, ראשון לעבודה, ראשון לירידת אש מן השמים (פסוק כ"ד), ראשון לאכילת קדשים, ראשון לברך את ישראל, ראשון לאיסור הבמות, ראשון לחודשים: גור אריה

שבת פרשת פרה

בשבת פ' פרה אמר . שצריך להאמין שכשם שנטהרים באפר הפרה ממש להקרבת הפסח ממש . כמו כן נטהרים בזה"ז בקריאת פ' פרה כאו"א לפי מדרגתו להארת הפסח ולקדושת כאו"א לפי בחינתו בקדושה: ספר בית אהרן

מה שקבעו פ' פרה בשבת. נראה כי השבת מסייע לטהרה זו. דאיתא לך אני מגלה טעמי פרה ולאחרים חוקה. דוודאי יש טעם לפרה רק שמי שטעם טעם חטא אינו יכול להשיג זה הטעם. כי הוא תיקון חטא העגל שמקודם היו דבוקין בעץ החיים. וע"י החטא אינם יכולין להשיג טעמי פרה. ולכן מרע"ה השיג הטעם. ולכן בשבת שמרע"ה מחזיר לשראל הכתרים של הקדמת נעשה לנשמע שזוכין לקבל הארה מלוחות הראשונות יכולין להשיג מטעמי פרה. ולכן מבקשין יגלה לן טעמי. כי בחי' הטעמים שהם למעלה מגופי תורה מתגלין בשבת קודש. וכפי מה שיכולין להשיג טעמי פרה באין לטהרה. אף שאין לנו אפר פרה כענין העוסק בתורת חטאת כו': ספר שפת אמת - פרשת פרה שנת תרל"ה

חז"ל קבעו לקרות פרשת פרה בסוף השנה להיות כ"א בא לטהר. כי מסוגלים הימים הללו שנטהרו כל בני ישראל קודם הפסח ממילא מתעורר השפעת טהרה בלבות בנ"י מן השמים כמאמר הבא לטהר מסייעין אותו. ועיקר הטהרה הוא בכח התורה וכמ"ש גזירה הוא מלפני לא המת מטמא כו'. א"כ עיקר הטהרה יש גם עתה בקריאת פרשה זו כמאמר אמרות ה' אמרות טהורות: ספר שפת אמת - פרשת פרה שנת תרל"ט

וירד מעשות החטאת. הנ"ל עפ"י מאמר הגמרא אין מעבירין על המצות. כי כן דרך היצר לקרר את האדם בגשתו אל העבודה זו תפלה לומר לו הלא אתה מלא עון ואיך ימלא לבבך לגשת אל הקודש. אולם האמת אינו כן כי הקדוש ברוך הוא שומע תפלת כל פה ומרחם על הבריות לקבל ברחמים תפלתו. וז"ש אין מעבירין על המצות בל יעלה על זכרונו העבירות בעת עשיית המצות. סור מרע ועשה טוב בשעה שאתה עושה טוב תסיר הרע מקרב לבבך אל תזכור עוד. וזה וירד מעשות החטאת וגו' בשעה שאהרן הי' מברך את ישראל לא הי' זוכר החטאת שלהם. וז"פ ואני תפלתי לך ה' עת רצון. פי' שאני מתפלל תמיד אל ה' ובטוח אני שיקובל תפלתי ויהי' עת רצון. מאשר ידעתי שהקב"ה מרחם על עמו ומקבל תפלתם ברחמים: ספר תפארת שלמה

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר אליהם דבר וכו' זאת החיה ('א א' - ב'). ויש לדקדק מאי 'לאמר אליהם'. והנראה, דהנה רש"י ז"ל כתב על פסוק (שמות ב', ז') 'האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העבריות', שהחזירתו על מצריות הרבה לינק ולא ינק, לפי שהוא עתיד לדבר עם השכינה לפיכך לא רצה לינק מטמא, משום שעתיד לנבא לישראל מפי השכינה. והרמב"ן הקדוש כתב (ויקרא י"א, י"ג), מה שאסרה לנו התורה אלו הטמאים, משום שאלו מולידים טבע אכזריות בגוף האדם, וישראל עם קדוש צריכין להיות להם מדת החסד. ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לדבר עם כל איש מישראל, כמו שנאמר (יואל ג', א') 'ונבאו בניכם ובנותיכם', ונמצא

על התורה ועל העבודה

כיון שהקב"ה ידבר עמהם ואיך שייך שהפה שאכל טמא ידבר עמו השכינה. וזהו הרמז וידבר כו' 'לאמר אליהם', הרמז שאני עתיד 'לאמר אליהם' לכל אחד ואחד, ולכך לא יאכלו דבר טמא: ספר קדושת לוי

עוד אמר זאת החיה אשר תאכלו. דיבר במדרש של זה הפסוק ואמר כשאתם אוכלים תאכלו החיות של הדבר. וכן בכל עשיה גופנית ישגיח תמיד על החיות שבו. מכל הבהמה בכל מיני בהמה יש בהם חיות של הקב"ה. עשר מיני בהמות יש. כי כל עשר הוא קדושה כידוע והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה'. והתקדשתם כשתרצו להתקדש. והייתם קדושים תהיו קדושים. כי קדוש אני ה' ומצדי יוכל לחול עליכם הקדושה ובלבד שתקדשו עצמיכם ותכינו עצמיכם לכך: ספר בית אהרן

כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים והייתם קדושים כי קדוש אני. אמרו בגמרא (שבת פ"ח ב') כשרצה הקדוש ברוך הוא ליתן התורה לישראל ואמרו המלאכים תנה הודך על השמים (תהלים ה', ב'), והשיבם משה למצרים ירדתם לפרעה השתעבדתם וכו'. ביאור הענין, כי נאמר (שמות י"ב, י"ב) ועברתי בארץ מצרים, אני ולא מלאך, ופירש האר"י ז"ל שאפילו מלאך ירא לעבור במצרים מפני ריבוי כוחות הטומאה עיין שם. וזה שאמר משה והגדיל שבח ישראל שהם ראוים לקבל את התורה יותר מן המלאכים שהם היו במקום טומאה כזו שאפילו מלאך ירא לעבור בו ואף על פי כן יצאו ביד רמה. וזהו שאמר הכתוב כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים, פירוש בזאת הבחינה שאני ה' לבדי הוצאתי אתכם גורם לכם מעלה והתנשאות להיות לכם לאלקים ולא למלאכים כנ"ל: ספר עבודת ישראל

שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום [פסחים ו' א']. וכתבו הרבה מהפוסקים שלשים יום דייקא ומתחילין מן יום הפורים, (הגם שיש דיעות בזה עכ"ז סוגיין דעלמא כהנך פוסקים), ולא דבר ריק הוא, והנה גם על זה יש לחקור טעם למה שלשים יום דייקא (הגם דדרשינן לה מקראי בגמרא [שם] עם כל זה מצוה לבקש טעם, והנה נראה דבכל המועדים ובכל המצות כן הוא כדמוכח בגמרא [שקלים ב' א'] באחד באדר משמיעין על השקלים, וגם מן פלוגתא דרב ושמואל על יומי שולחנות [מגילה ל' א'], אבל כפי הנראה העיקר הוא שלשים יום קודם לפסח, ואיידי דחג הפסח, תקנו כן בכל המועדים ובכל המצות זמניות, ועיין בשו"ע של הגאון החסיד מהרש"ז ז"ל [או"ח סי' תכ"ט]).

ונ"ל הטעם עפ"י מה שכתב הרב הקדוש בעל חסד לאברהם [מעין שני נהר נ"ז] דבכל שנה ושנה שלשים יום קודם לפסח הש"י ברוב רחמיו וחסדיו ממציא פדיון לבניו, הגם שעל ידי העונות נפשותם שקועות ח"ו בשערי טומאה, באותן השלשים יום קודם לפסח הש"י מוציא אותם בכל יום ויום חלק אחד ופודה אותם, עד כי בליל י"ד בניסן הם עומדים חוץ לטומאה ובליל ט"ו הם בני חורין לגמרי, עכ"ד, וכו': ספר בני יששכר - מאמרי חודש אדר מאמר ד' - ימי הפורים

אלה הד' פרשיות שקלים וזכור ופרה וחודש. נראה כי הב' פרשיות אחרונות הם כענין הראשונים עפ"י הפסוק לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי. ושקלים הוא נדיבות הלב וזוכין ע"ז לרוח חיים כי לעולם יש נקודה בכל נפש ישראל להשי"ת. וע"י התעוררות זאת הנקודה אף שאינו בתיקון השלימות זוכה לרוח. ואח"כ צריך האדם לשוב לתקן הנדיבות שיהי' בטהרה בלי תערובות פסולת. ואז זוכה להתחדשות הרוח. כי הכלל שכשיש קצת הרגשה לאדם צריך לבוא מזה לתשובה כי הוא התעוררות משמים לתשובה ולא לבוא ח"ו לידי גבהות. וכשזוכה לשוב ע"ז זוכה אח"כ להשיג עומק הרגש הראשון כראוי. כי בפעם הראשון אינו מתקיים עוד כמאמר שנה הכתוב לעכב. ובכל עת שצריכין להתחדשות צריכין מקודם לדבק בנקודה הקטנה כמו שהיא וכשזוכה להפיק רצון מה' אז ישוב בתשובה ויתחדש רוח חיים בקרבו והוא ענין הד' פרשיות ודו"ק: ספר שפת אמת - פרשת פרה שנת תרל"ו

<u>סיפורי צדיקים - עניני מקוה</u>

ר' איסר זלמן מעלצער זצ"ל תמה על ר' יוסף חיים זאננפעלד זצ"ל למה הוא מרבה כל כך בטבילות בהמקוה ושאל לו על כך, וענה לו הגרי"ח ומה עכו"ם ע"י טבילה א' נעשה מגוי לישראל כל שכן ישראל שטובל שנתעלה יותר שנתקדש ע"י כך, ושמע ר' א"ז דבריו ומאז היה לו גישה אחרת ביותר למקוה: מפי השמועה

א גוטין שבת קודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk36@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לע"נ זקנתי שרה לאה (לוין) בת ר' שמשון ע"ה
נלב"ע כ"ה אדר תרפ"ו - מנו"כ בביה"ח הישן בעיר ווייטהאל
בקצה דרום גבול פיטסבורג פענן. ארה"ב תנצב"ה